

ולומר חזרתי בי. וְלֹא כָּל מִפְרָקֵי תַכְשִׁיטִין דְּכֻלָּהּ, יְדַעִין
בְּחֻתִּיכוֹת לְאֵן אֲזֵלְן, עַד דִּי־הָא פֶּסֶק עַל בְּרִיָּה, פְּרוּקִין
דִּהֲלָכוֹת עַל בּוֹרֵי־הוֹן כִּי הִנֵּה לֹא כָּל הַחֲכָמִים יוֹדְעִים לְהִיכֵן שִׁיכוֹת כָּל
הַחֲתִיכוֹת, וְלִכְּן הִהֲלָכָה מִתְּבַרְרַת בֵּין הַחֲכָמִים ע"י קוֹשִׁיּוֹת וּתִירוּצִים, עַד שֶׁנִּפְסַקְתָּ הִהֲלָכָה
עַל בּוֹרִיָּה וּתְּתוּרָצוּ כָּל הִהֲלָכוֹת עַל בּוֹרִים, וְלִכְּן קוֹדֵם שֶׁתּוֹכְרַע הִהֲלָכָה יִכּוֹל הַחֲכָם לַחְזוֹר בּוֹ
וְלֹא לֵאחֹר מִכֵּן ♦

סוד שבע הנערות שהם שבעה היכלות בסוד שני הש' של תש"ר ושבע ברכות
של ק"ש

מְנוּרָה, שֶׁבַע בּוֹצִינִין דִּילָּהּ, (אסתר ב) אֵת שֶׁבַע הַנְּעוּרוֹת
הָרְאוּיֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ [שנן] וְהִנֵּה הַמְּנוּרָה הִיא

בסוד המלכות ששבעת נרותיה הם סוד שבעת היכלותיה שעליהם נאמר 'את שבע הנערות
הראויות לתת לה מבית המלך'. לְקַבֵּל שִׁי"ן דִּתְּלַת רָאשִׁין ש. וְשִׁי"ן
דְּאַרְבַּע רָאשִׁין דִּתְּפִלִּין ש וְהִנֵּה שֶׁבַע הַיְּחִלּוּתִיה שֶׁבְּבִרְיָאָה הֵם סוּד

שִׁי"ן שֶׁל שְׁלוֹשָׁה רָאשִׁים וְשִׁי"ן שֶׁל ד' רָאשִׁים שֶׁבִּתְש"ר וְאַיִנוֹן לְקַבֵּל ו' בְּרָכָאן
דְּקִרְיָאֵת שְׁמַע, דְּאַיִנוֹן בְּשִׁחַר מְבִרְךְ שְׁתִּים לְפָנֶיהָ
וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְב מְבִרְךְ שְׁתִּים לְפָנֶיהָ וְשְׁתִּים
לְאַחֲרֶיהָ וְהֵם כְּנֶגֶד שֶׁבַע בְּרָכוֹת שֶׁל קִרְיָאֵת שֶׁמַּע שֶׁבִּסוּד חֲג"ת נְהִי"ם, כִּי שְׁתִּים לְפָנֶיהָ

אור הרשב"י

[שנן] כתב הרמ"ק שחסר תחילת המאמר.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ואחת לאחריה בבוקר הם סוד חג"ת, ושתיים לפניה ושתיים לאחריה בערב הם סוד נהי"ם (רמ"ק). **לְבַתָּר, כִּהְנֵא רַבָּא בַּעְבּוּדָה, דְּמִשְׁמֵשׁ בְּכַנְפֵי מִצּוֹה, פְּעֻמוֹנִים וְרִמּוֹנִים, אֵינּוֹן קִשְׁרִין וְחוּלְיִין** ולאחר קריאת שמע הוא סוד התפילה שכנגד הכהן הגדול בעבודתו, שהוא עובד ומשמש בכנפי המצוה, שהוא מעיל תכלת שתלוי בו פעמונים ורימונים, שהם כדוגמת הקשרים והחוליות של התכלת שהיא הציצית. **וְצִיץ תְּפִילִין** והנה ציץ הזהב של הכהן הוא סוד התפילין, **מִתַּמֵּן וְאֵילָךְ (שמות ל) וְעָשִׂיתָ מִזְבַּח מִקְטָר קִטְרֶת** ומשם ואילך הוא סוד 'ועשית מזבח מקטר קטרת', דהיינו שהתפילה היא סוד הקטורת שהיא שְׁלֵמָה רק ע"י הציצית והתפילין שהם סוד מעיל תכלת והציץ (יהל אור).

קרבן עולה עולה כולו לה'

פֶּתַח רֵעִיא מְהִימָנָא, (ד"א רפי שמעון) וְאָמַר, כְּתִיב בְּפֶרֶשְׁתָּא דָּא, וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לִי פֶתַח הָרַעִיא מְהִימָנָא לְבָאָר אֶת מִשְׁכַּב בּוֹ הִפְרָשָׁה שֶׁל וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה וְגו'. **וְאִוְקְמוּהָ, דְּעוֹלָה לְאִשִּׁים. וּבְגִין כֶּךָ סִמְךָ עוֹלָה לְאִשָּׁה** והנה ביארו החברים שקרבן עולה הוא כליל לאישים וכולו נשרף באש המזבח, ומשום כך סמך הפסוק את עולה לאשה. **וְעוֹד אִוְקְמוּהָ, דְּלִית עוֹלָה אֲתִיא אֵלָא עַל הִרְהוּר הַלֵּב** ועוד ביארו חז"ל בזה, שאין קרבן עולה בא אלא לכפר על הרהור הלב שאין בו מעשה, [שנז]

אור הרשב"י

[שנז] כדאיתא בויקרא רבה פרשת צו פרשה ז' באה אלא על הרהור הלב. סימן ג' גופא אמר רשב"י לעולם אין העולה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ולכן בקרבן עולה אין בו אכילה שהוא סוד מעשה, לכהנים ולבעלים, אלא כולו עולה לגבוה.

כל קרבן וקרבן הוא מכפר על כל אבר ואבר של האדם, כפי אותו החטא שהוא פגם באותו אבר

וְנָתַתִּי, כָּל קִרְבָּנִין לֹא אֶתִּיין, אֱלֹא לְכַפֵּרָא. כָּל קִרְבָּנָא וְקִרְבָּנָא, עַל כָּל אֲבָרִין דְּבִר נָשׁ, כְּפֻמַּם הֵהוּא

חֲטָא דִּהֵהוּא אֲבָר והנה כל הקרבנות הם לא באים אלא רק לכפר, דהיינו שכל

קרבן וקרבן הוא מכפר על כל אבר ואבר של האדם, כפי אותו החטא שהוא פגם באותו אבר. **עַל טְפִין דְּמוֹחָא**, (שמות יב) **עֲגַת מִצּוֹת כִּי לֹא חֲמִץ** כי

הנה על טיפות הזרע שמהמוח שיצאו לבטלה ע"י הרהורים רעים, הוא סוד קרבן של מצה

שעליו נאמר 'עגת מצות כי לא חמץ'. **אִי זְרִיק טְפִין קִדְמָאין, קִדְמָא**

דְּאַחֲמִיצוּ, בְּאַתֵּר דְּלֹא דִילִיָּה כי הנה זה מכפר אם הוא זרק את אותם

הטיפות קודם שהם החמיצו באשה שאינה כשרה אליו, דהיינו שהוא הוציאם לבטלה, ובוה

מכפר עליו קרבן מצה. **וְעַל אֵלִין דְּאַחֲמִיצוּ, וְזְרִיק לֹזן בְּאַתֵּר**

דְּלֹא אֲעִטְרִיד, צְרִיד לְאַיִתָּאָה עֲלִיָּהוּ לֶחֶם חֲמִץ אמנם

אם הם החמיצו והוא זרקם במקום שלא צריך באשה שאסורה עליו, אז הוא צריך להביא

עליהם לחם חמץ, **וְאִינֹון לֶחֶמי תּוֹדָה הֵכִי הוּוּ, מְנַהֲזִין חֲמִץ,**

וּמְנַהֲזִין מִצָּה [שנח] והם סוד לחמי קרבן תודה שחלקם היו חמץ וחלקם היו מצה

והוא בכדי לכפר על שני מיני העבירות האלו.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ע"י הקרבנות שבצפון ממתקים את הדינים

פְּרִים מִסֵּטְרָא דְּדִינָא, כְּבָשִׁים וְאֵילִים וְעֵתוּדִים וְעוֹזִים.

בְּגִין דְּאִינוּן אַנְפִּי דְשׁוּר הנה קרבנות הפרים הכבשים והאלים

והעתודים והעזים הם כולם מצד הדין, [שנט] מאחר שכולם הם מצד פני שור שבמרכבה,

כְּלָהוּ שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שְׂרֵת בַּצָּפוֹן.

שְׁחִיטָה וְקִבְלָה וְזִרְיקָה כָּלָם בַּצָּפוֹן. לְבִסְמָא מִדַּת

הַדִּין, דְּאֵתִי לְבֵית דִּין מִסֵּטְרָא דְגִבּוּרָה ומשום כך שחיתתו בצפון

שהוא צד הגבורה וכן קיבול דמן בכלי שרת הוא בצד צפון, כי כל הפעולות של שחיטה

וקבלה וזריקה שבהם הוא בצפון מאחר שהם מצד הדין, דהיינו שהשחיטה היא תחילת

התעוררות הדין בבינה והקבלה היא מצד הגבורה והזריקה היא מצד המלכות, וכולם הם

בצפון בכדי למתק את מידת הדין שהיא באה לבית הדין של המלכות מצד הגבורה (רמ"ק).

בֵּית דִּין הַגָּדוֹל מִסֵּטְרָא דְגִבּוּרָה, דִּתְמָן בִּינָה. בֵּית דִּין

הַקָּטָן, מִסֵּטְרָא דְמַלְכוּת כי הנה סוד בית הדין הגדול הוא מצד הגבורה

הנקשר בבינה, וסוד בית הדין הקטן הוא מצד המלכות, ולכן ע"י הקרבנות שבצפון ממתקים

את דיניהם. **וְכָל אִינוּן שׁוּפְכֵי דָמִים לְמַצָּה, אִינוּן מִסֵּטְרָא**

אור הרשב"י

[שנט] והנה הזהר נקט פרים בתחילה מאחר

שהוא ראש לכל הבהמות והוא מצד פני שור

שבמרכבה (רמ"ק).

[שנח] וכתב אור החמה בשם מהרצ"ו שבזמן

הזה נראה לענ"ד שתקונו הוא על ידי מצה

שמורה שיוהר בה מאוד.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000